

den Fare, der er kommen gennem Højesteretsdommen vilde det have været naturligt i § 3 i den nugældende Lov, hvor der staar, at man har Ret til at sælge tilberedte Spisevarer ud af Huset, kun at tilføje de to Ord „Kager undtagne“. Saa havde Sagen været klar, men som det nu foreslaas, er det ikke Tilfældet. Jeg mener, at man maa paaskønne, at den højtærede Minister har taget sig af denne Sag, idet han har ment, at der hurtigst muligt bør ske en Forandring. Men jeg maa dog sige, at i den Form, hvori Lovforslaget er fremkommet, er det for ensidig københavnsk, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil høre paa de Røster, der have rejst sig fra hele det øvrige Land imod, at den Frihed, kunne vi sige, der er vunden for den danske Bagerstand, nu af Hensyn til særlige københavnske Interesser skal tilintetgøres, saaledes som det her foreslaas. Nu siges der ganske vist, at til Gængæld skulle de heller ikke have Lov til at lukke op om Morgenens før Kl. 9. Det er dog et daarlig Ækvivalent, thi det kan jo dog ikke være Meningen, at Bagerne ikke skulde have Lov til at lukke op og sælge ud af Huset før efter Kl. 8 om Morgenens. Det vilde nemlig hele Befolkningen gøre Oprør imod, det blev rent galt, hvis det ikke maatte finde Sted. Der staar udtrykkelig, at de maa ikke sælge Kager, men hvad er Kager? Der er Formkager, Søsterkage, Smørkage. De kunde blive multerede, naar de solgte den ene Slags Kager, men ikke naar de solgte den anden Slags; det kunde altsaa slet ikke gaa an. Jeg mener derfor ligesom den ærede første Taler, at Lovforslaget maa ændres paa en saadan Maade, at der gøres lige Ret, at Lukketiden bliver ens, hvad enten den saa bliver Kl. 8, Kl. 9 eller Kl. 10.

Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det i Motiverne til Lovforslaget er anført, at Konditorerne i deres Henvendelse have udtalt, at naar Lukketiden ikke kunde blive udskudt til Kl. 10, vilde de være tilfredse, hvis den blev udstrakt til Kl. 9. Vi ere jo saa vante til Kompromisforslag paa forskellig Maade, at vi maaske ogsaa her ved denne Lejlighed kunde naa et tilfredsstillende Resultat. Det skal jeg for øvrig ikke komme nærmere ind paa nu, men jeg vil kun haabe, at det maa lykkes nu, ligesom det lykkedes ved den forrige Indenrigsministers gode Mægling at faa alle Partier til at enes. Det var jo netop det gode ved denne Lov, at Højre, Venstre og Socialdemokratiet enedes om denne Lov

som en god Lov. Efter faa Maaneders Forløb nu at komme til en Ændring, der stiller over 3000 selvstændige Bagere i Danmark og ca. 20,000 Mennesker, der ere afhængige af denne Lov, paa en anden Maade end tidligere, er uheldigt. Det maa, som jeg før anførte, rettes paa den Maade, at Bagere og Konditorer, hvis der skal ske Forandring, blive stillede ens. I dette Haab anbefaler ogsaa jeg, at vi tage Sagen under Overvejelse i et Udvalg.

Jørgen Berthelsen: Efter de Udtalelser, vi nu have hørt dels fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) dels fra det ærede Medlem, der nu sidst talte, er der vistnok ikke nogen særlig Anledning til at komme ind paa nogen lang Forhandling om selve Lovforslaget, som det her er foreslaaet. Ogsaa jeg vil anbefale, at vi indskrænke os til det mindst mulige her i Salen, da jeg kan forstaa, at det er Hensigten; at Forslaget skal sendes i Udvalg. Jeg vil blot tilføje, at det viser sig egentlig her ved denne Lov, hvor vanskeligt det er at lovgive paa Omraader som dette. Man kunde gerne fristes til at sige: tager man Hatten op, faar man Prygl, og tager man ikke Hatten op, faar man ogsaa Prygl.

C. C. Andersen: Efter de Oplysninger, som foreligge for os gennem Andragender fra vedkommende Fagrepræsentanter, og som ere indsendte til Rigsdagen, har jeg faaet det Indtryk, at det vistnok er rigtigt at tage under Overvejelse, hvorvidt man ikke burde ændre Loven om Butikkernes Lukning. Det synes jo, som om denne Lov ikke har været synderlig anvendelig overfor de Fag, her er Tale om, og at Loven har forvoldt disse Folk ret betydelig Skade i den Tid, den har virket. Jeg mener derfor, at der er Grund til at tage den Ændring, der foreligger for os, under Overvejelse, og jeg kan ganske slutte mig til det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), naar han mente, det var rigtigt, at disse Overvejelser foregik i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Berntsen): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der ere faldne fra alle angaaende det foreliggende Lovforslag, og da jeg hører, at det er Tingets Mening, at Sagen skal drøftes og prøves nærmere i Udvalg, vil jeg anse det for rigtigst, at der heller ikke fra min Side falder stærkere Udtalelser, men jeg vil med Glæde forhandle med Udvalget for